

Full diocesà

29 de març del 2020

La comunió espiritual

Als vostres peus em prostro, oh Jesús meu!, i us ofereixo el penediment del meu cor contrit, que s'enfonsa en el no-res, davant la vostra santa presència. Us adoro en el sagrament del vostre amor, la inefable Eucaristia, i us desitjo rebre en la pobra llar que us ofereix la meva ànima. Esperant la joia de la comunió sacramental, vull

posseir-vos en esperit. Veniu a mi, ja que jo vinc a vós, oh Jesús meu!, i que el vostre amor inflami tot el meu ésser en la vida i en la mort. Crec en vós, espero en vós, us estimo. Així sigui.

(Oració proposada pel papa Francesc)

«Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran"»

Diümenge V de Quaresma / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

(37,12-14)

Salm responsorial

Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

(Salm 129)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

(8,8-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu

germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

(11,1-45)

«"Llätzer, vine a fora." I el mort sortí.»

Jo sóc la resurrecció i la vida

Joan Mir Tubau, prev.

Quan la mort se'ns fica a casa sol ser un moment de prova per a la fe. Ens sembla que no pot ser que la mort se'ns emporti les persones estimades. Per això entenem molt bé les paraules que Marta adreça a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort.» Maria, la germana de Marta, també fa la mateixa súplica i aconsegueix arrencar el plor de Jesús.

L'escena és tensa. Però, una vegada més, la trobada amb Jesús ho canviarà tot. Del diàleg entre Jesús i Marta en neix l'esperança: «El teu germà ressuscitarà.» Tanmateix, Marta veu aquesta esperança massa llunyana i reacciona amb un cert desencant: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Jesús, però, aviva l'esperança de Marta: «Jo sóc la resurrecció i la vida... Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran.»

Tot seguit, Jesús demana a Marta d'obrir-se a la fe: «¿Ho creus, això?» I, al final del diàleg, Marta fa una bella confessió de fe: «Si, Senyor. Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu...»

Però el dubte rebrota. Davant el sepulcre de Llätzer, la fe de Marta s'enuvola per un instant, trontolla. Jesús, després de pregar, retorna la vida a Llätzer. Jesús porta la pau als cors entristits.

Un detall: «Molts [...] veieren [...] i cregueren en ell», no diu pas tots. Sempre hi haurà excepcions. No és segur, doncs, que veure sigui el millor camí per a arribar a creure, per molt que ho pensem o ho diguem.

La imatge

«Jo sóc la resurrecció i la vida: qui creu en mi, no morirà mai més.» Se li ha mort un amic i Jesús va a casa de les germanes que li ho han fet saber. I plora.

La paraula es refereix a l'amic; però d'altra manera també a ell mateix quan surti victoriós del sepulcre, obedient a la veu de Déu. D'aleshores ençà la darrera estada del creient no és al cementiri, sinó al cel vivent per sempre.

La resurrecció de Llätzer (1889). Vincent van Gogh

Agenda

Lit. hores: Setmana I

30 dilluns

— Sant Joan Clímac
— Santa Gladis
Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62/
Salm 22/Jn 8,1-11

31 dimarts

— Sant Guiu
— Santa Balbina
— Sant Amós
Nm 21,4-9/Salm 101/Jn 8,21-30

1 dimecres

— Sant Venanci
— Santa Teodora
Comença abril, consagrat als Dolors i a la Soledat de la Mare de Déu
Dn 3,14-20.91-92.95/Dn 3,52-56/
Jn 8,31-42

2 dijous

— Sant Francesc de Paula
— Santa Maria Egipcíaca
Gn 17,3-9/Salm 104/Jn 8,51-59

3 divendres

La Mare de Déu de la Pietat a Igualada
La Mare de Déu dels Dolors a Bellpuig
Dia d'abstinència
Jr 20,10-13/Salm 17/Jn 10,31-42

4 dissabte

— Sant Benet de Palerm
Ez 37,21-28/Jr 31,10-13/
Jn 11,45-57

5 diumenge de Rams o de la Passió del Senyor/Cicle A

— Santa Emília
Mt 21,1-11 (processó)/Is 50,4-7/
Salm 21/Fl 2,6-11/Mt 26,14-27,66

Extraordinari

Xavier Novell, bisbe de Solsona

La pandèmia del Covid-19 ha suscitat un seguit de mesures per a tota l'Església universal. Us transmeto extractes dels dos decrets més rellevants per a tots els fidels i us convido a llegir-los a la web del bisbat. El primer concedeix la indulgència plenària als fidels que sofreixen la malaltia del Covid-19, així com als treballadors de la salut, als familiars i a tots aquells que, de qualsevol manera, també amb la pregària, en tenen cura. El segon recorda les condicions per a l'ús de l'absolució col·lectiva dels pecats i recorda com poden rebre el perdó dels pecats, fins i tot greus, tots els fidels que no poden de cap manera rebre l'absolució sacramental i experimenten, en la greu situació que ens trobem, l'angoixa de viure en pecat.

«Es concedeix la Indulgència plenària als fidels malalts de Coronavirus, [...] si, amb ànim d'allunyar-se de qualsevol pecat, s'uneixen espiritualment a través dels mitjans de comunicació a la celebració de la Santa Missa, a la pregària del Sant Rosari, a la pràctica piadosa del Viacrucis o altres formes de devoció, o si almenys resen el Credo, el

Parenostre i una piadosa invocació a la Santíssima Mare de Déu, oferint aquesta prova amb esperit de fe en Déu i de caritat envers els germans, amb la voluntat de complir les condicions habituals (confessió sacramental, comunió eucarística i oració segons les intencions del Sant Pare) tan aviat com els sigui possible.

Els agents sanitaris, els familiars i tots aquells que [...], exposant-se al risc de contagi, cuiden els malalts de Coronavirus, [...] obtindran el mateix do de la Indulgència plenària en les mateixes condicions.»

Es concedeix també, en les mateixes condicions, la Indulgència plenària «a aquells fidels que ofereixin la visita al Santíssim Sagrament, o l'Adoració Eucarística, o la lectura de la Sagrada Escriptura durant almenys mitja hora, o el rès del Sant Rosari, o l'exercici piados del Viacrucis, o la pregària de la corona de la Divina Misericòrdia, per implorar a Déu Totpoderós la fi de l'epidèmia, l'alleujament dels aflagits i la salvació eterna dels qui el Senyor ha cridat al seu si».

«També en el temps del Covid-19, [...] la confessió individual representa la manera ordinària de celebrar aquest sacrament, mentre que l'absolució col·lectiva, sense la confessió individual prèvia, no pot impartir-se sinó en cas de perill imminent de mort, per falta de temps per a escoltar les confessions dels penitents individuals o per greu necessitat, [...] i sense perjudici de la necessitat, per a la vàlida absolució, del *votum sacramenti* per part del penitent individual, és a dir, del propòsit de confessar en el seu degut temps els pecats greus que en el seu moment no van poder ser confessats.»

«En cas que sorgeixi la necessitat sobtada d'impartir l'absolució sacramental (per exemple: a l'entrada de les sales d'hospital on estiguin ingressats els fidels contagiats en

perill de mort o diversos fidels junts), el sacerdot està obligat a avisar, en la mesura possible, el bisbe diocesà o, si no pot, a informar-lo com més aviat millor.»

«Quan el fidel es trobi en la dolorosa impossibilitat de rebre l'absolució sacramental, ha de recordar-se que la contrició perfecta, procedent de l'amor del Déu estimat sobre totes les coses, expressada per una sincera petició de perdó (la que el penitent pugui expressar en aquell moment) i acompanyada de *votum confessionis*, és a dir, del ferm propòsit de recórrer com més aviat millor a la confessió sacramental, obté el perdó dels pecats, fins i tot mortals (cf. Catecisme, núm. 1452).» No oblidem, però, que, amb les mesures de prevenció adequades, qualsevol fidel, que no pot esperar a la fi del confinament, pot demanar al seu rector o a un de veí de ser atès en confessió. Si podem anar al supermercat, a la farmàcia o fins i tot a passejar el gos, no podrem anar a curar la nostra ànima?

2. Si s'explica el fet de «l'acte de contrició perfecte», crec que no s'hauria de dir que en aquest temps hi ha absència de capellans (perquè jo sóc a l'església unes tres hores al dia i si algú ve a confessar-se ho pot fer sense dificultats), sinó que hi ha una crida a confinar-se a casa; i crec que aquest seria el motiu principal per a ser vàlid aquest acte de contrició perfecte.

Com algú ha dit en la reunió, tenim gent adulta en la fe, és veritat, però això no implica que tothom sàpiga les coses com s'haurien de fer correctament. Hi ha molta gent que vol interpretar allò que diu l'Església segons el propi judici i la pròpia mentalitat (perquè aquest «mal» també pot ser present en els sacerdots).

